د حضرت یُونس نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

د حضرت یُونس د مالِک خُدائ نه تښتېدل

۱ ۱ د مالِک خُدائ کلام د اِمتِی په زوئ یُونس نازل شو، ۲ "سمدستی د نینوه لوئ ښار ته لاړ شه او د هغې خلاف
زما د فېصلې اعلان وکړه، ځکه چې ما لیدلی دی چې د دغه ښار خلق څومره بدعمله دی." ۳ خو یُونس د مالِک خُدائ
نه وتښتېدو او ترسیس ته روان شو. هغه یافا ښار ته ورسېدو، هلته هغۀ وکتل چې یو سمندری جهاز ترسیس ته تلو والا دے.
هغۀ کرایه ورکړه او سمندری جهاز ته وختو او ترسیس ته روان شو چې د مالِک خُدائ نه وتښتی. ۴ خو مالِک خُدائ په
سمندر یو لوئ طوفان راوستو، او طوفان دومره تېز وو چې د جهاز د ماتېدو خطره وه. ۵ د سمندری جهاز ماڼکیان ډېر
یرې واخستل او هر یو خپل خُدائ ته چغې وهلې. او هغوئ د جهاز د وزن سپکولو دپاره سامان سمندر ته وغورزولو. خو
یُونس ښکته کوز شوے وو، هلته هغه په خوږ خوب اودۀ پروت وو. ۶ د جهاز مشر هغۀ له ورغلو او ورته یې ووئیل چې،
"تۀ څنګه اودۀ یې؟ پاڅه او خپل خُدائ ته سوال وکړه. کېدے شی چې هغه زمونږ خیال وساتی، او مونږ تباهۍ نه بچ شُو."
۷ د جهاز ماڼکیانو یو بل ته ووئیل چې، "راځئ چې پچه واچوو چې پته ولګی چې څوک د دې افت ذمه وار دے." نو
هغوئ پچه واچوله او پچه د یُونس د نوم راووتله. ۸ نو هغوئ ورته ووئیل چې، "مونږ ته ووایه چې څوک د دې ذمه وار
دے چې مونږ ټولو ته یې دا مصیبت جوړ کړو؟ تۀ څۀ کار کوې؟ تۀ د چرته نه راغلے یې؟ تۀ د کوم مُلک یې؟ تۀ د کوم قوم
یې؟" ۹ هغۀ جواب ورکړو، "زۀ عبرانے یم او زۀ د مالِک خُدائ عبادت کوم، د آسمانی خُدائ پاک، چا چې زمکه او
سمندر پېدا کړی دی." ۱۰ یُونس هغوئ ته دا هم وفرمائیل چې، "زۀ د مالِک خُدائ د حضور نه تښتم." دې هر څۀ اورېدو
سره مسافر سخت وېرېدل او ورته یې ووئیل، "دا تا څۀ کړی دی؟" ۱۱ د سمندر چپې لا نورې هم زیاتېدې نو هغوئ هغۀ نه
تپوس وکړو، "مونږ تا سره څۀ وکړُو چې مونږ دپاره دا سمندر په آرام شی؟" ۱۲ "ما اوچت کړئ او سمندر ته مې
وغورزوئ،" یُونس ورته جواب ورکړو، "نو طوفان به قلار شی. ما ته پته ده چې دا زما غلطی ده چې په تاسو دا لوئ طوفان
راغلو." ۱۳ باوجود د دې، هغه سړو چپو وهلو سره د سمندر غاړې ته د تلو ډېر کوشش وکړو. خو هغوئ ونۀ رسېدل،
ځکه چې سمندر کښې طوفان د مخکښې نه نور هم خطرناک شو. ۱۴ نو هغوئ د یُونس مالِک خُدائ ته چغې کړې، "اے
مالِکه خُدایه، مونږ د دې سړی د ژوند د ختمولو په وجه مړۀ نۀ کړې. مونږ د یو بېګناه سړی په مرګ باندې راونۀ نیسې،
ځکه چې اے مالِکه خُدایه، تۀ هغه څۀ کوې څۀ چې ستا رضا وی." ۱۵ نو بیا هغوئ یُونس اوچت کړو او سمندر ته یې
وغورزولو، او طوفان سمدستی قلار شو. ۱۶ په دې کار هغه خلق د مالِک خُدائ نه ډېر وېرېدل او هغوئ یوه قربانی پېش
کړه او منښتې یې ومنلې. ۱۷ خو مالِک خُدائ یو غټ کب راولېږلو چې یُونس تېر کړی، او یُونس درې ورځې او درې شپې
د کب په ګېډه کښې وو.

د حضرت یُونس دُعا

۲ ۱ د کب په ګېډه کښې یُونس مالِک خُدائ، خپل خُدائ پاک ته دُعا وکړه. ۲ هغۀ وفرمائیل، "مالِک خُدائ ته ما په
خپل تکلیف کښې آواز وکړو، او هغۀ ما له جواب راکړو. ما د عالمِ ارواح نه د مدد دپاره آواز وکړو، او تا زما فریاد ته غوږ
ونیولو. ۳ تا زۀ لاندې ډوبو اوبو کښې د سمندر مینځ ته وغورزولم، او د سمندر زورَورو چپو زۀ راګېر کړم، او هغه ټولې
زورَورې چپې چې تا رالېږلې وې په ما تېرې شوې. ۴ ما ووئیل، زۀ ستا د حضور نه شړلے شوے یم، خو زۀ به بیا هم

ستا مقدس کور ته ګورمه. ۵ اوبو زۀ مرې پورې راګېر کړم، سمندر زۀ ډُوب کړم، او د سمندر واښۀ زما د سر نه راتاؤ
شُو. ۶ زۀ لاندې د غرونو بېخ پورې ډوب شوم، لاندې زمکې زۀ د همېشه دپاره بنديوان کړم. خو تا زما ژوند د کندې نه
راوويستو، اے زما مالِکه خُدايه. ۷ کله چې زما ساه وتله، نو اے مالِکه خُدايه ما ته تۀ ياد وې، او زما دُعا ستا مقدس
کور کښې تا ته دررسېده. ۸ هغه خوک چې د بې‌کاره بُتانو عبادت کوى، هغوئ د مالِک خُدائ ټولو رحمونو ته شا کوى.
۹ خو زۀ به د شُکر ګزارۍ آواز سره تا ته قربانى وکړم. او څۀ منښته چې ما منلې ده هغه به زۀ پوره کوم. مالِک خُدائ
خلاصونکے دے." ۱۰ او مالِک خُدائ کب ته حُکم وکړو، او کب يُونس په اوچه زمکه بهر وغورزولو.

د حضرت يُونس نينوه ته تلل

۳ ۱ بيا په دوېم ځل د مالِک خُدائ کلام په يُونس نازل شو، ۲ "د نينوه لوئ ښار ته لاړ شه او هغوئ ته هغه پېغام
واوروه کوم به چې زۀ تا له درکوم." ۳ يُونس د مالِک خُدائ حُکم ومنلو او نينوه ته لاړو. نو د نينوه ښار دومره لوئ وو
چې د دې نه پېدل تېرېدو دپاره درې ورځې پکار وې. ۴ په اوله ورځ چې يُونس په ښار کښې روان وو، هغۀ اِعلان وکړو
چې، "ټيک څلوېښت ورځې پس به نينوه تباه شى." ۵ د نينوه خلقو د خُدائ پاک په پېغام يقين وکړو. هغوئ د روژې
اعلان وکړو او ټولو لويو او واړو د ټاټ جامې واچولې چې خپل غم څرګند کړى. ۶ کله چې د نينوه بادشاه ته د يُونس
پېغام ورسېدو، نو هغه د خپل تخت نه کوز شو، خپله شاهى چُوغه يې وويستله، د ټاټ جامې يې واغوستلې او په خاورو
کښې کښېناستو. ۷ بيا هغۀ د نينوه خلقو ته يو فرمان جارى کړو چې، "د بادشاه او د هغۀ د وزيرانو حُکم دے چې، هيچا
ته د خوراک څښاک اجازت نشته. غوا مېښه او ګډې چېلۍ سره سره ټول څناور هم په دې کښې شامل دى. مۀ يې خوراک
ته پرېږدئ او مۀ اوبۀ ورکوئ. ۸ خو پرېږدئ چې ټول خلق او څناور د ټاټ جامې واغوندى. او هر يو په راستۍ سره د
زړۀ له کومې خُدائ پاک ته دُعا وکړى، او هر يو د خپلې بدعملۍ نه واوړى او ظلم زياتے پرېږدى. ۹ څۀ پته لګى؟ کېدے
شى چې خُدائ پاک خپله فېصله بدله کړى او خپل سخت غضب ختم کړى، او مونږ د تباه کېدو نه بچ شُو." ۱۰ کله چې
خُدائ پاک وليدل چې هغوئ څۀ وکړل او څنګه هغوئ د خپلو بدو عملونو نه واوړېدل، نو هغه ورحمېدو او په هغوئ يې هغه
تباهى رانۀ وستله کومه چې هغۀ وئيلې وه.

د حضرت يُونس غصه

۴ ۱ خو يُونس په دې ډېر خفه وو او هغه سخت غصه شو. ۲ هغۀ مالِک خُدائ ته دُعا وکړه، "اے مالِکه خُدايه، ولې
هم دا زما خيال نۀ وو چې تۀ به داسې کوى کله چې زۀ لا په خپل کور کښې وم؟ نو په هم دې وجه زۀ دومره زر ترسيس ته
وتښتېدم. ما ته پته وه چې تۀ رحمان او رحيم خُدائ يې، تۀ په غصه کښې صبر کوونکے او د مينې نه ډک يې، داسې مالِک
خُدائ يې چې په افت رالېږلو کښې خپله فېصله بدلوى. ۳ نو اوس، اے مالِکه خُدايه، ما مړ کړه، ځکه چې د دې ژوند نه
به مرګ ښۀ وى." ۴ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آيا تا ته د غصه کېدو څۀ حق شته؟" ۵ يُونس بهر ووتلو او د ښار د
نمرخاتۀ طرف ته په يو ځائ کښې کښېناستو. هغۀ هلته د ځان دپاره دالان جوړ کړو، او د هغې د سورې لاندې کښېناستو او
اِنتظار يې کولو چې دې ښار سره به څۀ چل کېږى. ۶ بيا مالِک خُدائ د يو بوټى بندوبست وکړو او دا يې د يُونس دپاسه
لوئ کړو چې د هغۀ په سر باندې سورے جوړ کړى او د هغۀ غصه سړه کړى، او يُونس د دې په ليدو ډېر خوشحاله شو.
۷ خو بل سحر وختى خُدائ پاک يو چينجے راولېږو، چې هغه بوټے يې وخوړو او هغه بوټے مړاوے شو. ۸ کله چې

نمر راوختلو، نو خُدائ پاک د مشرق د طرف نه توده هوا راوليږله، او د يُونس په سر نمر دومره تېز لګېدو چې هغه ګرمۍ
ووهلو. هغۀ مرګ وغوښتو، او وې فرمائيل چې، ”د دې ژوند نه به زما دپاره مرګ ښۀ وى.“ ۹ خو خُدائ پاک يُونس ته
وفرمائيل، ”ولې تۀ د دې بوټى په حقله د غصه کېدو څۀ حق لرې؟“ ”آو، زۀ يې لرم،“ يُونس ورته وفرمائيل، ”زۀ دومره غصه
يم چې د دې ژوند نه راله مرګ ښۀ دے.“ ۱۰ خو مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”تۀ په دې بوټى دومره غمګين شوې، اګر
چې تا د دې دپاره څۀ نۀ دى کړى او نۀ دې غټ کړے دے. دا په يوه شپه کښې زرغون شو او په يوه شپه کښې اوچ شو.
۱۱ خو په نينوه کښې د يو سل او شلو زره نه زيات خلق اوسيږى څوک چې په ښۀ او بد نۀ پوهيږى، او ورسره ډېر ځناور
هم دى. ولې ما ته دا نۀ دى پکار چې زۀ په دغه غټ ښار رحم وکړم؟“

pashtobibles.org © يوسفزى ۲۰۱۹